

PONNY EXPRES

Časopis Spoj Osad Hvězd

Lonely Trails & Niobara

číslo 1 cena 3\$

Ročník 1-1974

2. obsahu:

Snítka tisu

Soutěž Kdo napíše hudbu / Marko /

Porta v číslech

IN MEMORIAM /Bob Zmatkář/

písnička KAMARÁD

seriál Po stopách divokého západu - I. část
/Joe Hamman/

Humor

S N Í T K A T I S U

Pokyny pro založení základní skupiny.

Svolání ustavující členské schůze, kde je potřeba nejméně 7 dospělých členů. Skupina musí mít 20 členů, jinak by musela ukončit svou činnost.

Počet členů nesmí klesnout na delší dobu pod 20, jinak skupina zaniká.

Udat přesnou adresu skupiny nebo některého člena z členského výboru.

Pořídít zápis ze schůze na na ústředí TISu zaslat 3 exempláře a 1 jmenný seznam členů skupiny a jejich adresy. Do zápisu se pořizuje:

1. Datum schůze
2. místo konání
3. počet zúčastněných
4. charakteristika průběhu schůze
5. pracovní zaměření skupiny
6. vymezený okruh činnosti
7. nástin pracovního programu na 6 měsíců
8. rozpočet na plánovanou činnost
9. popř. zmínka o specializovaných útvarech
10. jména institucí a podniků s nimiž hodlá skupina spolupracovat
11. Jména a adresy činovníků
12. Přesná adresa skupiny

Činovníci, tj. členský výbor:

a/předseda, B/místopředseda, c/jednatel, d/hospodář, a 2-3 členové skupiny.

Činovník, který není členem výboru Z.S. ale musí být na schůzi zvolen a v zápisu jmenovitě uveden je revizor.

Do těchto funkcí mohou být voleni pouze dospělí, tj. od 18 let výše.

Podobnosti budou členy z pouček na nejbližší slezině.

Nezapomněl jsi zaplatit členské příspěvky?

dospělí.....25.-

uční, student.....10.-

Noví členové platí:

dospělí	uční, stud. atd.
zápisné.....10.-	zápisné10.-
člen.přísp...25.-	člen.přísp.....10.-
-"- odznak... 7.-	-"- odznak7.-
domovenka.....5.-	domovenka.....5.-
stanovy.....3.-	stanovy.....3.-
celkem50.-	celkem.....35.-

Členem TISu se může stát každý od 11 let.

S_O_U_T_Ě_Z_ = Kdo napíše _ _ _ h_u_d_b_u _ _

Bílý kemp

Bílý kemp

se známou vlajkou kouře

že jsme tu,

starý borovice

dostaly svatební šaty,

rány od blesků

obvázal šetrně sníh,

ve studánkách

neodráží se již,

kousek modrého nebe

a píseň potoka

zmrzla v tichu,

kroky křupou ve sněhu

a nad vším

visí bílý,

zasněžený slunce.

Marko

P O R T A V Č Í S L E C H

Sedmý celostátní festival trampské písně, folk a country hudby, zvaný Porta 73, skončil. Už v minulých ročnících byla Porta naším nejrozsáhlejším festivalem, letošek přinesl opět nové rekordy. Porty 73 se zúčastnilo celkem 248 skupin. Většina jen jednou - v krajských kolech účastníci celostátních kol 2x a ti nejlepší vícekrát.

3 autorské soutěže obeslalo 52 autorů se 168 příspěvky. Celkem se Porty zúčastnilo asi 1750 muzikantů, kteří se představili na 53 koncertech přibližně 15000 diváků. Nejmladšímu účastníkevi Porty 73 bylo 10 let, nejstaršímu 64 let. Porota udělila celkem 8 hlavních cen - port-za 1. místa v jednotlivých kategoriích.

Odnesli si je: Pacifik Praha/moderní tr.písen/
Příboj Brno / -"- -"- -"-/
Minnesengři Č.B. /folk/
Volupsie Jablonec n/N./trad.coutr
Ohaři Praha /moder.country /
Tonda Linharát z Pacifiku /autor.sout.tr.pí.
Wabi Ryvola Heboes /Folk autor.soutěž/
Michal Bukovič z Ohařů /textář.country sout.

I N M E M O R I A M

Povstaňte kamarádi, přestaňte jásat a hrát, odešel nám již navždy náš drahý kamarád. Dne 10. měsíce sněhu jsme se rozloučili s kamarádem "Limenádovým Joem". Odešel mlád ve věku 17 jar.

Děkujeme všem kamarádům, kteří Josea neznali a přišli se spolu snámi s ním rozloučit na jeho poslední velký vandr.

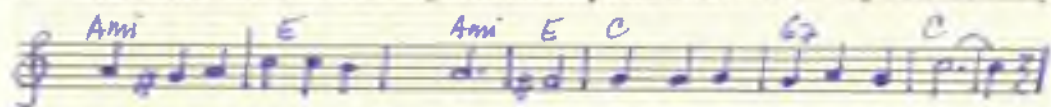
Čest jeho památce.

Brend v.r.
marshal

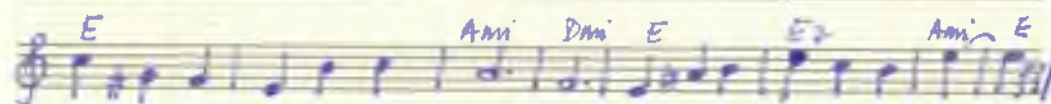
Bob Zmatkář v.r.
jednatel

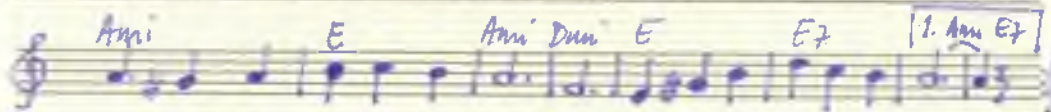
Slunce se ze vrchy sklání, všechno už chystá se spát

stíny se střídají a pláň, na rozi cestě se ohled.

Červánků zlatem kraj býlí, čaruje kouzlem vše svým

v dálí kdes do lesa mívá k ohni, kde valí se dým.

dým

PO STOPÁCH DIVOKÉHO ZÁPADU /Joe Hamman

Karavany táhnou prérií.

Vytyčení dvou velkých tratí vedoucích přes území Indiánů Nového světa, trasy oregonské a trasy santaféské, je nedílnou součástí historického vývoje Spojených států.

První z nich vedla divokými končinami přes Missouri, Nebrasku, Wyoming a Idaho, v Oregonu se stáčela k jihu a pokračovala přes Utah a Nevadu do Kalifornie; druhá vedla přes Kansas, Colorado a Nové Mexiko k Tichému oceánu přes průsmyk Soledad, kde navazovala na staré stezky Španělů.

Ve snaze pomoci vystěhovalcům dávala jim vláda Spojených států všemožné rady na cestu. Úřady pamatovaly na všechno, co by jim mohlo být užitečné a doporučovala mj. aby si s sebou brali hojnost teplých přikrývek, slamníky, rýži, mouku a luštěniny v neprodyšných krabicích a rovněž železná kamna a školní knihy, často stejně potřebné pro otce jako pro syna.

Vyzbrojeni těmito radami, vydávali se pionýři na cestu ve skupinách, aby si mohli navzájem pomáhat a jejich malebné karavany táhly nedozírnou prérií, bílé plachty na vozech vzedmuté jako plachtoví starodávných galeonů. A jako všechny cesty za dobrodružstvím a nadějí, končila tato pouť často vyčerpáním a smrtí. Ti, kdo po cestě padli, byli pochováni pokud možno na kamenitém místě, aby jejich mrtvolu nevyhrabovali kojoti.

Přes prérii Missouri, přes písčité oblasti při řece Platte, přes smrtonosnou pouštinu Skalistých hor pronikaly karavany za velkých útrap na západ.

Dne 19. května 1841 vyjelo prvních několik set kolonistů z města Independence na řece Missouri na Oregon trail, prodlouženým směrem ke Kalifornii. Když se po namahavé cestě dostala karavana do oblasti Velkého solného jezera, museli vystěhovalci vozy opustit a naložit zavazadla na zvířata. Došli tak, vyčerpání a k smrti vyhladovělí k Humbaldovu jezeru v Nevadě.

Ještě hůř se vedlo těm, kdo se zachovali z Donnerovy karavany; odříznutí na úpatí Sierry

sněhovou bouří, byli dohnáni k tomu, aby snědli 2 Indiány, kteří ji sloužili za průvodce. Část účastníků první karavany zůstala v Idahu a založila tam město Boise. Ti, které vnadidlo Kalifornie nesvedlo od původního úmyslu, usadili se v údolí Sacramento, zatímco jiní pronikli do Oregonu na území kmene Walla-Walla.

Než se dostali k Velkému Solnému jezeru, na jehož břehu se pak usadili, použili oregonské cesty po levém břehu řeky Platte.

15 000 osadníků - mormonů na třech stech vozech vyjelo tehdy z Nauvoo ve státě Illinois a proniklo na území dnešního státu Utah, kde se zmocnili půdy. Lovci kožešin, surově vyhnáni z Utahu, přenesli v r. 1855 svou činnost do retonské kotliny, kde pak vzniklo důležité kožičnické středisko.

Kit Carson, který se rovněž stal obětí mormonů z obavy, aby mu tento neúspěch nepošramotil pověst, pocítil potřebu podniknout něco, čím by svou autoritu opět počepl: vyzval proto na jezdecký souboj všechny nejlepší střelce z oblasti. Ale zálesáky, kteří žili v neustálých bojích s Indiány a piráty prerie, nijak neváhali riskovat krk ze zbytečného furiantství.

Jeden z nich však přece jen výzvu přijal. Jménoval se Shunard. Za soudcování svých vouseatých kumpánů se oba zálesáci rozjeli proti sobě a současně vystřelili. Shunardovi kulka proletěla paží, Carsonovi hvízdla těsně nad hlavou.

Reverend Samuel Parker, který v kraji působil jako misionář, smiňuje se o tomto souboji ve svých pamětech a stěžuje si na špatný vliv těchto bujných dobrodruhů na Indiány, které se snažil obracet na víru.

/pokračování přístě/

H U M O R

ZASNE DOBRÝ TRAMP PETE, jaké mají kluci na chajdě hodiny:

"A jak dou?"

"Dou na vteřinu, akorát je tam takovej malej trik - když ukazují 3/4 na 12 a bijou sedm, tak je přesně za deset minut pět hodin."

NESE KID smutnou zprávu:

"Tak včera večer umřel Mex. Především si vyvrk palec a dneska už tam je, chudák."

"Člověče, co blbneš, jak může někdo umřít na vyvrknutej palec?"

"No voni se k tomu přidaly komlukace."

"Jaký, proboha?"

"Dneska ráno ho přejel autobus."

DOBRÝ TRAM Elbrus vstoupí do tramvaje s cigaretou v puse a klidně usedne. Přiřítí se k němu průvodčí a povídá: "Sakra, trampe, neumiš číst? Tady máte napsáno, že se tady nesmí kouřit."

Elbrus klidně mávne rukou, pokuřuje a povídá: "Ale, copak se můžu řídit vším, co tady máte napsáno? Táhle například stojí: Nozte Kiese-novy podprsenky."

Přijde pán na ranč a uvidí malou holčičku, která si hraje na trávníku.

"Kčepak máš tatínka? Potřebuju s ním mluvit."

"Tak jděte do chlíva, on tam krmí prasata."

Poznáte ho hned, má klobouk."

A to je pro dnešek všechno.

Tak ahoj v příštím čísle.

V příštím čísle bude: Snítka tisů-Humor-Po stopách divokého západu-další seriál Pravda o Divokém západě-chvilé pro písničku

Made in Štěchovice

Kamarádi a kamarádky,
chcete-li obohatit náš časopis, pošlete nám
povídky, básničky, písničky nebo zážitky
z vandrů ať věci na adresu

RICHARD FORSTER

Praha 2 - Vinohrady

Francova č. 40

tel. 25 69 16

nebo předejte osobně na slezině.

ahoj.